

Årets fest i Lendum

TEKST RUNE SKYUM-NIELSEN

FOTO TINE HARDEN

Kandis er et af Danmarks mest udskældte orkestre. Alligevel spiller dansktopnavnet for stuvende fulde idrætshaller uge efter uge, år efter år, på en tilsyneladende uendelig turné. Ud & Se bumlede ud ad de nordjyske landeveje med det hårdtarbejdende band, som ikke skilter med dets mange penge, men strør om sig med gyldne smil.

Det handler nemlig om at være glad

VIS DER ER EN SANG, Johnny Hansen næppe nogensinde nynner for sig selv, er det 'En lille ring af

guld'. Den kommer end ikke på tale, når han gang på gang styrer sin sølvgrå minibus gennem nordjyske bakkedale, rundt om falmede møller, langs hvidkalkede kirker, tværs over Jammerbugt Kommune, forbi skulende rovfugle og afkørsler til Skyum Bjerge, Villerslev eller Beersted. Forsangeren fra Danmarks førende dansktoporkester, Kandis, kunne ikke drømme om at røre sit største og mest sejlivede hit. Ikke uden for arbejdstiden. Gud bedre det.

– Vi regnede engang ud, at vi har spillet det nummer 7.000 gange. Det er det samme som 14 døgn i træk. Så det er ikke lige den, jeg snupper, når jeg hiver guitaren frem derhjemme, konstaterer den 42-årige musiker.

Han sidder bag rattet, som han gør det så tit. Kandis lever på landevejen på 20. år, og undervejs har Jørgen Hein Jørgensen, Jens Erik Jensen og Johnny Hansen kørt, hvad der svarer til 30 gange rundt om jorden for at give over 4.000 koncerter på festivaler og hoteller, i forsamlingshuse, idrætshaller og kæmpetelte.

Den næsten nyttilkomne Michael Krätz har kun fire år og 8-900 optrædener på samvittigheden som Kandis-trommeslager, men han skal nok komme efter det. Året rundt spiller kvartetten op til dans og fællesskål hver torsdag, fredag og lørdag – plus det løse – og medlemmerne holder kun fem ugers ferie. Aflysningerne kan tilmed tælles på én hånd, for 41 i feber er ingen undskyldning, heller ikke en familieførøgelse. Det lykkedes fx Johnny Hansens barndomskæreste og nuværende hustru at skyde parrets datter nummer to ud af livmoderen mellem et par weekendkon-

certer. Forsangeren kom hjem tidligt lørdag morgen, op ad formiddagen fødte Helle så, og om eftermiddagen var han på farten igen.

– Se, dét var sateme timing, siger Johnny Hansen og smækker minibussens rat.

Det andet ægteskab

Denne lørdag i april er han på vej igen. Mod endnu en koncert i endnu en idrætshal, hvor Kandis spiller op til dans foran hundredvis af begejstrede publikummer, der virker upåvirkede af den yngre pop, rock og hiphop, som ellers topper de officielle hitlister herhjemme.

Kandis-forsangeren har kørt mindre end en halv time, da han for første gang blotter tandsættet uden samtidig at smile. Et gib af overraskelse planter sig unægteligt i én, hvis man udelukkende kender ham fra siderne i de kulørte ugeblade og reklameblokkene på TV 2. Her agerer den glade og positive Kandis-kendis gratis reklamesøjle for tandlægebranchen, men han kan altså også vise bistre bisser.

– Hr. og fru Blød Hat har lidt for meget tid i dag, ironiserer Johnny Hansen med direkte adresse til en mørkegrøn Opel fem meter foran. Den snekler sig af sted.

Efter planen skal Kandis' frontfigur samle bassist Jørgen Hein Jørgensen op klokken 15.45, og han forsøger for alt i verden at indhente en foreløbig forsinkelse på et kvarter.

– Ellers bliver sådan noget let en glidebane. Hvis folk venter for længe, gider de måske ikke stå parat næste gang, og så spilder vi hinandens tid, lyder forklaringen, mens minibussen speeder op ad en stillevej i Thisted.

Jørgen Hein Jørgensen sætter sig ind bagi uden et ord, og Johnny Hansen udstikker kursen mod keyboardspilleren Jens Erik Jensens hjem i Brovst. Faktisk går der 35 minutter, før de to Kandis-medlemmer indleder noget, der minder om en kommunikation. Forsangeren fløjter en melodistump, hvor efter bassisten

overtager og pifter afdæmpet videre. Og det er så det. Efter 19 år i bandet, der af Johnny omtales som 'mit andet ægteskab', har man fået sagt de mest presserende ting til hinanden.

Den nordjyske hjemmebane

Da Kandis debuterede ved et enkebal i januar 1989, splittede det sammenbragte orkester et koncerthonorar på 5.000 kroner. Det er småpenge mod aftenens aflønning på 80.000 kroner, men for Johnny Hansen var det alligevel store sager at få chancen som afløser for faderens dansktoporkester, Bjørn & Okay. Den 23-årige guitarist så det som begyndelsen på sin livslange drøm om at kunne leve af musikken. Og underholde på samme præmisser, som hans ophav havde gjort det siden 1960'erne. Få folk til at glemme hverdagens skærmydsler for en stund.

Nu indkasserer Kandis-medlemmerne altså honorarer i en helt anden størrelsesorden, men det får dem ikke til at drosle ned for aktivitetsniveauet, som holdes yderligere oppe af boliginvesteringer og et fællesejet eventbureau. Kalenderen lyder stadig på omkring 200 årlige optrædener, og de fire musikere hører snildt til blandt landets bedst tjenende – sandsynligvis kun overgået af Aqua, Kim Larsen og Thomas Helmig.

Umiddelbart kan det være svært at gennemskue medlemmernes succes, når man møder dem på den nordjyske hjemmebane. De bor i udbetalte etplanshuse i deres respektive fødebyer, bærer slidte jeans, går i diskrete gummisko og drager sjældent længere væk end Mallorca på ferie med familien.

– Som det er nu, har vi nok ikke tid nok til at nyde, at det går godt. I stedet ser vi det her som en investering, siger Johnny Hansen, som blandt andet drømmer om at holde en ekstra friweekend i ny og næ.

Forsangeren fortæller, at det af og til kan knibe med lysten, når koncertpligten kal-

KANDIS

På vej i arbejdstøjet i et af de omklædningsrum, de har set så mange gange før. De er iklædt ens jakkesæt og har lyse striber i håret.

Til taktfaste klapsalver bærer de mere end 60 frivillige desserten ind til de 725 spisende gæster. Æblekagen fik hurtigt ben at gå på.

– Det her er festen. Årets fest, fastslår han med tryk på alle stavelser.

der. Men selv når motivationen føles længere væk end derude, hvor kragerne vender, og scenerne venter, så ender den med at finde ham igen:

– Jeg glemmer at være træt af at turnere, når jeg ser folks reaktion på vores musik.

Lev nu livet

Johnny Hansen bliver med andre ord glad, når han ser folk blive glade. Det er det, der fortsat driver ham, og helt generelt skal musik helst bare være en glædespreder. Ekstra Bladet citerede ham engang for, at Kandis ikke gad synge om problemer. Bandet lavede musik for 'bilisten, fstedeltagerne og husmoderen, der går derhjemme og støvsuger', og længere var den ikke.

Men så enkelt er det trods alt langtfra, nuancerer forsangeren og fremhæver nummeret 'Lev nu livet' fra opsamlingspladen 'Kandis Gold 2'. Teksten er skrevet af en ven, som på

et tidspunkt var alvorligt ramt af en salmonel-laforgiftning. Efterfølgende indså han, at det ikke gik at tage tilværelsen som den rene selvfølge. I stedet bør man leve livet 'så længe du har det', som det helt Piet Heinsk eller Nik & Jaysk lyder i omkvædet.

– Så vi er blevet mere alvorlige. Men vores primære formål er da stadig, at man skal glemme skænderiet med konen. Vi laver mest ikkealvorlig musik. Ellers ville det heller ikke fungere til vores koncerter, argumenterer forsangeren, der af og til skælder ud på mediers og anmelderes fordomme over for dansktoppen. Den har blandt andet måttet høre for ikke at bevæge sig ud af flækken, være for sukkersød og for overfladisk. Det kan være svært at sluge for en mand, der brænder for genren og aldrig har drømt om andet end at træde i sin fars fodspor.

– Selvfølgelig findes der da dårlig dansktop, men det skyldes især de billige produktioner,

som bliver lavet rundtomkring. Vi har været så heldige at sælge mange plader, og derfor har vi også råd til en langt dyrere lyd, påpeger Johnny Hansen.

Han vil dog ikke gå så langt som at kalde sin musik for kunst. Så hellere håndværk:

– Klassiske komponister kan jo bruge et halvt år på at lave kunst. Når vi er bedst, har vi en sang færdig på tre minutter.

Der er trygt derhjemme

Ligesom fansene dyrker det genkendelige og mange gerne hører Kandis-hits som 'En lille ring af guld' adskillige gange i løbet af de oftest syv timer lange koncerter, lægger forsangeren vægt på at føle sig tryk. Det forklarer han, da Ud & Se tidligere på dagen kigger ind hos familien Hansen i Hurup. Når man 200 dage om året slider asfalteringen på de danske landeveje tynd, kunne placeringen i det nordvestlige hjørne af Danmark næsten ikke

Lendums Kandis-koncert bliver udsolgt på en formiddag, og de mest trofaste fans camperer foran den lokale bank, hvor billetterne sælges.

være mere upraktisk. Men Johnny Hansens temperament duer bare ikke til de store byer. Det erfarede han allerede som tømrerlærling i Aalborg – inden musikerkarrieren for alvor tog fart. De mange mennesker 'over alt' i bybilledet stressede ham, og han følte sig aldrig rigtig hjemme.

I den 3.000 mennesker lille barndomsby, der luner sig mellem Vesterhavet til den ene side og Limfjorden til den anden, er det anderledes. Her kender alle hinanden og her skilter man ikke med, hvad man tjener. Det ved de fleste måske nok, men de snakker ikke om det.

– I Hurup kan du køre helt ind i butikken, og det passer mig rigtig godt, forklarer han over den kop kaffe, som hustruen Helle har serveret fra det åbne køkken. Han gransker fadet med de tre linser fra den lokale bager, men holder fingrene for sig selv. Maden til koncerterne kan godt være temmelig kalorierig, og endnu en diæt venter forude, forklarer Johnny Hansen. Han panorerer i stedet blikket forbi B&O-fjernsynet og fæstner det på et punkt bag stuens panoramavinduer. De vender ud mod en nyslået græsplæne og en braklagt mark, som skrår blidt opad. Han valgte selv grunden, dengang den kostede sølle 40.000 kroner, og byggede huset fra bunden, så det stod færdigt i 1993.

Inde i det rodede arbejdsværelse vrirler væggene med guldplader. Kandis kan prale

med et samlet cd-salg på mere end halvanden million. Mest i øjnene falder dog et oliemaleri, som hænger i fugleflugtslinje fra Johnny Hansens skrivebord. Det forestiller ham selv, storsmilende, og er malet af en norsk fan.

– Først syntes jeg, det var noget underligt noget, men hun er jo egentlig meget dygtig.

Døtrene på 11 og 15 år kommer først hjem til aftensmad, fortæller Helle. Til den tid er farmand for længst draget på farten igen. Så han, ikke usædvanligt, misser det, hustruen betegner som et af sine mere vovede eksperimenter. Hun kæmper med sit livs første oksekødssuppe.

Kandis kurerer

I Lendum er menuen derimod en gammel kending, og sådan kan folk bedst lide det. Ligesom musikprogrammet er identisk med de foregående 19 år, skal smagsløgene ikke udfordres mere, end godt er. Da formanden for den lokale idrætsforening griber mikrofonen klokken 18.30, står det klart, at de 725 spisende gæster kan se frem til karrysild, glaseret skinke, flødekartofler og æblekage med cremefraiche. Et forventningens suk suger gennem den udsolgte hal, hvor publikum er blevet delt op i to divisioner af langborde, så der er plads til at danse midtfor.

Endnu et suk bølger fra endevæg til endevæg og næsten helt tilbage igen, da kon- ➔

DANSKTOP

Dansktopmusikken er blandt andet pop-, country- og slagerinspireret og som regel luftig i udtrykket. Blandt de mest markante kunstnere kan nævnes navne som Kirsten & Søren, Birthe Kjær, Peter Belli, Richard Ragnvald, Jodle-Birge og Keld & Hilda.

Musikgenren lever sit eget liv og spilles især på lokalradioerne landet over, hvor Kandis ganske ofte indtager førstepladsen på hitlisterne med sangtekster om evig troskab og kærlighedserklæringer til hverdagen.

I april 2008 havde den særlige dansktopkanal, der kan høres på DAB-radio og nettet, 0,8 procent af lytterne. Dermed sneget kanalen sig for første gang ind på listen over de 10 mest hørte radiokanaler.

Oven på syv timers livemusik kan trætheden godt melde sig, både hos entertainere og publikummer.

ferencieren proklamerer et nyt tiltag ved årets halbal. Irish coffee til 40 kroner.

De færreste gæster bemærker, at Johnny Hansen imens har sneget sig ind i salen for at overvære indledningen af Bjørn & Okays koncert. Faderens orkester er altid med i Lendum. I Kandis' unge år var det omvendt. Dengang soledede Johnny & Co. sig i de ældre drenges berømmelse.

Mens forsangeren lister omkring, fanger Bente Hornbech Jensen hans opmærksomhed. Hun vandt i sommeren 2000 en date med Kandis, og bagefter udtalte hun til Billed-Bladet, at det føltes, som havde hun kendt bandmedlemmerne hele sit liv. På mange måder reddede mødet også hendes liv, erklærer den 57-årige hobbyhundeopdrætter. Bente Hornbech Jensen havde nogle år forinden fået konstateret sclerose, og sygdommen gjorde, at hun gemte sig væk fra verden.

– Men Kandis gav mig det skub, der skulle til for at komme ud, og jeg ser deres koncerter, når de er i området, hvilket jo er ret tit. I hvert fald en 10-12 gange om året, fortæller hun.

Daten med Kandis gav bogstavelig talt Bente Hornbech Jensen et løft, og hun bruger i dag rullestolen langt sjældnere. Med støtte fra sin mand kan hun ligefrem tage sig en række svingommere, mens musikken spiller.

Da Johnny Hansen en halv time senere gør sig parat til for første gang i aften at indtage scenen, omtaler han Bente Hornbech Jensens historie som et mindre mirakel. Han slås med at finde de rigtige ord og slår ud med armene.

– Hvad skal man sige? Hun må jo være blevet kureret.

Travle groupier

Mens de fleste gæster i Lendum-hallen fortsat spiser, indtager en række inkarnerede fans de bedste pladser foran scenekanten. Klokken er knapt 21, og veteranerne Bjørn & Okay har overladt depechen til Kandis. Under de hårdt arbejdende lysstofrør og hundredvis af glinsende papslikkepinde låser gruppen af fans deres sigte på Johnny Hansen og resten af orkesteret. Til at begynde med udgør det utålmodige publikum blot en lille håndfuld, men

én efter én vokser rækken. Snart står de 14 fans side om side og rækker rytmisk i kroppen uden dog at tale sammen eller kigge på hinanden. Størstedelen af de mest utålmodige publikummer er udviklingshæmmede, og Johnny Hansen fremhæver selv, at Kandis rangerer som 'de handicappedes yndlingsband'.

– Vi laver musik for alle slags folk. Og samtidig er vi nok også mindre berøringsangste end mange kolleger. Når vores særlige gæster kommer over og hilser på mig, så giver jeg en ordentlig krammer. Det er ikke alle musikere, der håndterer tingene sådan, fortæller han.

Forsangerens tolerance har dog sine grænser. Ligesom mange andre danske musikere har Kandis en mindre horde af såkaldte groupies, der følger bandet overalt. Forskellen er bare, at dansktoporkestret optræder langt, langt oftere end alle andre navne herhjemme. Det betyder, at nogle af de mest vedholdende fans rejser rundt til mere end 100 Kandis-koncerter på et år.

– Det må være frygteligt dyrt for dem, og så meget nyt sker der jo ikke fra gang til gang.

Årets fest i Lendum lakker mod enden, og Johnny Hansen uddeler lige den sidste autograf til en af de mere insisterende fans.

Når de så også render rundt og chikanerer de andre piger for at markere, hvem der er vores største tilhængere, så synes jeg ærligt talt ..., siger Johnny Hansen. Han blottes atter tænderne i en anstrengt ansigtsgrimasse.

På gensyn næste år

Det er i sandhed et forskelligartet publikum, der snart efter vælter ud på dansegulvets flerfarvede optegninger af håndbold-, volleyball- og badmintonbaner. Mange midaldrende ægtepar cirkler arm i arm mellem hinanden, men også ældre og helt unge kridter danseskoene til favoritter som Bamses Venners 'Vimmersvej', Kandis' egen 'Vi mødes på internet', TV-2's 'De første kærester på månen' og Fede Finns 'Kærligheden brænder'.

Halvdelen af hallen stimler sammen på dansegulvet, og derude bliver folk så de næste fire timer.

Som aftenen synger på det sidste af rigtig, rigtig mange vers, trænger tømrermester Ole Nielsen til at puste ud på en bænk. Sveddrypende fortæller den 52-årige nordjyde, at hele

Lendum i månedsvis har set frem til denne dag som ingen anden.

Det er erfaringen, der taler. Ole Nielsen har været fast deltager ved det årlige bal, siden hallen stod færdig i 1981. I en periode var han

også formand for Lendums idrætsforening, og håndværkeren med de duggede briller og den dampende skjorte ved derfor, hvor meget Kandis-koncerten betyder for lokalsamfundet. Ikke blot for den slunkne klubkasse, men for byens identitet og fællesskab:

– Det her er festen. Årets fest, fastslår han med tryk på alle stavelser.

Imens siver trykket så småt ud af Lendum-hallen. En del yngre mænd sover hen over bordenes snavsede papirsduge, andre vakler retningsløst rundt på de dugfrosne fodboldbaner udenfor, enkelte spiser stadig natmad – rundstykker med smør – foran hallens omklædningsrum, og det tynder sågar ud på dansegulvet. Men klokken nærmer sig jo også 01.45 – klokkeslættet, da årets fest officielt slutter. På scenen gør Bjørn & Okay Kandis selskab, så der nu er otte berømte dansktopmusikere i aktion på én gang. Det kan ikke blive meget større.

Et par fans ønsker igen-igen at høre 'En lille ring af guld'. De får ikke noget ud af det insisterende råberi. To gange er nok. For i nat. 🎤

NAVNET KANDIS

Det var forsanger Johnny Hansens far, Bjørn Hansen, der fandt på navnet Kandis. Ligesom hans eget band fik navn efter et tøjmærke, Okay, mente han, at sønnens orkester skulle hedde noget, der var nemt for alle at huske og forstå. Også dem, der ikke forstod engelsk. Valget faldt på Kandis, som ligeledes er et mærke fra familiens lille tøjbutik i Hurup. Læs mere om Kandis på kandis.dk.